

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 29/24

Λουξεμβούργο, 20 Φεβρουαρίου 2024

Απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-715/20 | X (Μη αιτιολόγηση καταγγελίας)

Οι εργαζόμενοι ορισμένου χρόνου πρέπει να ενημερώνονται για τους λόγους για τους οποίους καταγγέλλεται με προειδοποίηση η σύμβαση εργασίας τους εφόσον προβλέπεται τέτοια ενημέρωση για τους εργαζομένους αορίστου χρόνου

Εθνική ρύθμιση η οποία προβλέπει τη γνωστοποίηση των λόγων αυτών μόνο στους εργαζομένους αορίστου χρόνου θίγει το θεμελιώδες δικαίωμα των εργαζομένων ορισμένου χρόνου για πραγματική προσφυγή

Το δίκαιο της Ένωσης αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση η οποία επιτρέπει στον εργοδότη να μην αιτιολογήσει την καταγγελία, με προειδοποίηση, σύμβασης εργασίας ορισμένου χρόνου, ενώ υπέχει υποχρέωση αιτιολόγησης όταν καταγγέλλει σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου. Σε μια τέτοια περίπτωση, ο εργαζόμενος ορισμένου χρόνου στερείται πληροφορίες που είναι σημαντικές για να εκτιμήσει τον τυχόν αδικαιολόγητο χαρακτήρα της απόλυσής του και, ενδεχομένως, να προσφύγει στη δικαιοσύνη. Δεδομένου ότι η διαφορετική αυτή μεταχείριση θίγει το θεμελιώδες δικαίωμα πραγματικής προσφυγής, το εθνικό δικαστήριο που επιλαμβάνεται διαφοράς μεταξύ ιδιωτών υποχρεούται να αφήσει εν ανάγκη ανεφάρμοστη την εθνική ρύθμιση όταν αδυνατεί να την ερμηνεύσει κατά τρόπο σύμφωνο με το δίκαιο της Ένωσης.

Ένα Πολωνικό δικαστήριο έχει επιληφθεί διαφοράς μεταξύ ενός εργαζομένου, απασχολούμενου με σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου, και του πρώην εργοδότη του. Ο τελευταίος, ενεργώντας σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, κατήγγειλε τη σύμβαση με προειδοποίηση χωρίς να παραθέσει τους λόγους της απόφασής του. Ο εργαζόμενος, προβάλλοντας τον παράνομο χαρακτήρα της απόλυσής του, εκτιμά ότι η μη παράθεση των λόγων αυτών αντιβαίνει στην αρχή της απαγόρευσης των διακρίσεων που κατοχυρώνεται τόσο στο δίκαιο της Ένωσης όσο και στο πολωνικό δίκαιο. Υποστηρίζει ότι υποχρέωση γνωστοποίησης των λόγων υφίσταται παρά ταύτα, κατά την πολωνική νομοθεσία, όσον αφορά την καταγγελία συμβάσεων εργασίας αορίστου χρόνου.

Ο Πολωνός δικαστής ερωτά το Δικαστήριο αν το γεγονός ότι ισχύουν διαφορετικές απαιτήσεις ως προς την καταγγελία, ανάλογα με το είδος της οικείας σύμβασης εργασίας, συνάδει με τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου¹. Ζητεί επίσης να διευκρινιστεί αν μπορεί να γίνει επίκληση της συμφωνίας αυτής σε διαφορά μεταξύ ιδιωτών.

Με την απόφασή του, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι **σκοπός της συμφωνίας-πλαισίου είναι η βελτίωση της ποιότητας της εργασίας ορισμένου χρόνου με τη διασφάλιση της εφαρμογής της αρχής της απαγόρευσης των διακρίσεων**.

Όταν ο εργαζόμενος ορισμένου χρόνου, δεν ενημερώνεται για τους λόγους καταγγελίας της σύμβασης, στερείται πληροφορίες που είναι σημαντικές για την εκτίμηση του τυχόν αδικαιολόγητου χαρακτήρα της απόλυσής του. Ως εκ τούτου, δεν διαθέτει εξαρχής πληροφορίες που ενδέχεται να είναι καθοριστικές για την επιλογή του να

προσφύγει ή να μην προσφύγει στη δικαιοσύνη. **Επομένως, η εν λόγω πολωνική νομοθεσία εισάγει διαφορετική μεταχείριση εις βάρος των εργαζομένων ορισμένου χρόνου.** Ωστόσο, εναπόκειται στο εθνικό δικαστήριο να εξακριβώσει αν ο εργαζόμενος ορισμένου χρόνου βρίσκεται, εν προκειμένω, σε κατάσταση συγκρίσιμη με έναν εργαζόμενο ο οποίος απασχολείται με σύμβαση αορίστου χρόνου στον ίδιο εργοδότη.

Επιπλέον, το Δικαστήριο εκτιμά **ότι απλώς και μόνον η προσωρινή φύση μιας σχέσης εργασίας δεν δικαιολογεί τη λιγότερο ευνοϊκή μεταχείριση των εργαζομένων ορισμένου χρόνου.** Η ευελιξία που είναι σύμφυτη με τη συγκεκριμένη μορφή σύμβασης εργασίας δεν θα θιγόταν από τη γνωστοποίηση των λόγων της απόλυσης.

Ο εθνικός δικαστής, μολοντί υποχρεούται να διασφαλίσει την πλήρη αποτελεσματικότητα του δικαίου της Ένωσης, δεν οφείλει εν προκειμένω να αφήσει ανεφάρμοστη την εθνική διάταξη για τον λόγο και μόνον ότι είναι αντίθετη προς τη συμφωνία-πλαίσιο. Τούτο διότι η επίκληση της συμφωνίας αυτής, η οποία είναι προσαρτημένη σε οδηγία, δεν είναι δυνατή στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ ιδιωτών. Ωστόσο, **η επίμαχη διαφορετική μεταχείριση θίγει επίσης το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής,** το οποίο κατοχυρώνεται στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συνεπώς, ο εθνικός δικαστής υποχρεούται να αφήσει εν ανάγκη ανεφάρμοστη την επίμαχη εθνική ρύθμιση προκειμένου να διασφαλίσει την πλήρη αποτελεσματικότητα του δικαιώματος αυτού όταν αδυνατεί να ερμηνεύσει το εφαρμοστέο εθνικό δίκαιο κατά τρόπο σύμφωνο με τον Χάρτη.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προδικαστική παραπομπή παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, να υποβάλουν στο Δικαστήριο ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο και, εφόσον υπάρχει, η σύνοψη της αποφάσεως](#) είναι διαθέσιμα στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της αποφάσεως.

Επικοινωνία: Ευαγγελία Λύκου ☎(+352) 4303 2077

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το «[Europe by Satellite](#)» ☎ (+32) 2 2964106

Ακολουθήστε μας!

¹ [Οδηγία 1999/70/ΕΚ](#) του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP.